Написав шлв
П'ятниця, 01 серпня 2014, 02:25

Помолюсь за Україну,
рідній ненькі поклонюсь
в цю тяжку,лиху годину,
за народ ,який люблю.
Чи не знає рідна мати,
що плекає сина знов
як там тяжко у солдатах,
як втрачать свою любов.
Як-то тяжко в лиху днину
з дому сина відпускать:
ту дитину,ту єдину,
ворогів там зустрічать.
Як те серце у солдата,
в грудях,що щеміло так,
може часом не забитись...
Як її стискає страх...
Помолюсь за Україну,
поклонюсь їй,ненько,знов,
бо люблю я цю країну,
що втрачає синів кров.
Помолюсь за Україну!
СЛАВА БОГУ!